

РЕШЕНИЕ

№ 397

гр. София, 15.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав,
в публично заседание на 15.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **7799** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба на Е. СЕВЕР АД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място] 9009, район В. В., В. Т.-Е, [улица], представлявано заедно от всеки двама от членовете на управителния съвет А. К., Х. Х. и П. В., срещу решение № Ж-551/28.06.2023 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което на основание чл. 22, ал.1, ал.5, във връзка с чл. 147, ал.2 от Наредба № 3 за лицензиране на дейностите в енергетиката са дадени задължителни указания, в 14-дневен срок от получаване на решението Е. СЕВЕР АД да издаде и предостави на С. Ж. К. становище за присъединяване към електроразпределителната мрежа на Е. Север АД на обект „ВПО-контейнер“, ПИ 37099.501.306, [населено място], [община], област В., СО „Лозите“ съгласно чл. 120, ал. 1 от ЗЕ, съобразявайки се с мотивите на решението. В едноседмичен срок след извършените действия да предостави на КЕВР доказателства за изпълнението им.

В жалбата се сочи, че оспореното решение е незаконосъобразно поради противоречие с материалния закон, допуснати съществени процесуални нарушения и несъответствие с целите на закона. Твърди се, че в решението липсват мотиви. Според жалбоподателя, от КЕВР не е взето под внимание обстоятелството, че в селищно образование „Лозите“, където се намира имотът, в който е разположен обектът Е. Север АД не разполага с изградена мрежа ниско напрежение, а в СО Лозите,

[населено място] няма изработени проекти за улична регулация, което поставя дружеството в невъзможност да реализира инвестиционните си намерения. На следващо място се релевира довод за нарушение на материалния закон, тъй като процесният случай касае преместваем обект, като преместваемите обекти, по смисъла на чл.56, ал.1 от ЗУТ във вр. с чл. 56, ал.2 от ЗУТ се свързват с временни връзки към съществуващите мрежи и съоръжения. Излага се довод, че спецификите на обекта не са взети предвид при приемане на решението от КЕВР. Изразено е искане да се постанови съдебен акт, с който да се отмени обжалваното решение.

В съдебно заседание жалбоподателят не се представлява. Представено е писмено становище от процесуалния представител юриконсулт Л. М., с което се поддържа жалбата на заявените в същата основания. Претендира юриконсултско възнаграждение.

Ответникът – Комисия за енергийно и водно регулиране, се представлява от юрк. Н., който оспорва жалбата и изразява искане същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юриконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – С. Ж. К. не изпраща представител и не взема становище по същество на спора.

Административен съд София град, III отделение, 16 състав, след като обсъди доводите на страните и въз основа на представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство първоначално е започнало във връзка с подадена жалба в КЕВР с вх. № Е-13-273-82/13.04.2023 г., от С. К., чрез Ц. Панбукчиян - пълномощник, с адрес за кореспонденция: [улица], 9000 [населено място], срещу Е. Север АД. Възразява се срещу местоположението на средството за търговско измерване (СТИ), определено в издаденото становище за присъединяване към електроразпределителната мрежа на обект „ВПО-контейнер“ в [населено място], [община], област В., СО Лозите. Пояснява, че е подадено искане за проучване на условията за присъединяване към електроразпределителната мрежа на обект „ВПО-контейнер“, ПИ 37099.501.306, [населено място], [община], област В., СО Лозите и са направени претенции за корекция на издаденото становище предвид това че мястото на монтаж на СТИ е на отстояние от имота.

Във връзка с подаденото искане за проучване на условията за присъединяване на горепосочения обект на клиент към електроразпределителната мрежа, от Е. Север АД е установено, че в района на имота няма изградена мрежа на ниско напрежение, собственост на електроразпределителното дружество.

На 12.08.2022 г. на клиента е предложено становище за присъединяване на обект на клиент към електроразпределителната мрежа на Е. Север АД по чл. 56 от Закона за устройство на територията (ЗУТ) с № ПУПРОК-7208 със следните условия:

- монтаж на електромерно табло 1 М на метална конструкция до МТП 2 ВЗ „Д. чешма“, което да се захрани по подходящ начин от табло ниско напрежение на МТП
- монтаж на монофазен електромер и необходимата предпазна и комутационна апаратура.

В становището е предложена точка за присъединяване - трафопост МТП 2 ВЗ „Д. чешма“. Т. е най-близкото електроенергийно съоръжение до имота на клиента, собственост на Е. Север АД и от което може да се осигури присъединяването на временния преместваем обект. Позовава се на чл. 52, ал.2 от ЗУТ, съгласно който временните строежи се свързват със съществуващите мрежи и съоръжения на

техническата инфраструктура с временни връзки.

От страна на Е. Север, пред [община] са заявени инвестиционни намерения за изграждане на нова мрежа ниско напрежение в района на СО Лозите от трафопост МТП 2 ВЗ „Д. чешма“, за което има изготвен и инвестиционен проект част „Електрическа“. Към датата на подаване на жалбата съществува пречка по реализирането на инвестиционните намерения на компанията, които са породени от факта, че няма изработен проект за улична регулация за посочения район. Поради тези обстоятелства Е. Север АД е потвърдило условията за присъединяване на горепосочения обект.

Жалбата е постъпила в КЕВР, чрез Е. Север АД, където първоначално е била подадена с вх. № 6459231/05.04.2023. г. Жалбата е препратена до КЕВР заедно със становище относно основателността на същата от страна на Е. дружество, съгласно чл. 142, ал. 4 от Наредба № 3 на 11.03.2021 г.

На основание чл. 145, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката е изготвен доклад от дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“ с вх. № Е-ДК-767 от 21.06.2023 г. На 28.06.2023 г. е проведено закрито заседание на КЕВР, на което е прието оспореното решение № Ж-551/28.06.2023 г. – предмет на настоящото производство. Със същото, на основание чл. 22, ал.1, ал.5, във връзка с чл. 147, ал.2 от Наредба № 3 за лицензиране на дейностите в енергетиката са дадени задължителни указания, в 14-дневен срок от получаване на решението Е. СЕВЕР АД да издаде и предостави на С. Ж. К. становище за присъединяване към електроразпределителната мрежа на Е. Север АД на обект „ВПО-контейнер“, ПИ 37099.501.306, [населено място], [община], област В., СО Лозите съгласно чл. 120, ал. 1 от ЗЕ, съобразявайки се с мотивите на решението. В едноседмичен срок след извършените действия да предостави на КЕВР доказателства за изпълнението им.

Видно от представената разписка за връчване на решението на Е. Север АД, решение № Ж-551/28.06.2023 г. е връчено на жалбоподателя на 06.07.2023 г. Жалбата до КЕВР, с която се оспорва решението е подадена чрез куриер на 20.07.2023 г., видно от приложения плик и куриерска разписка. При тези данни, съдът приема, че жалбата до Административен съд София – град е подадена в рамките на законоустановения срок за оспорване. Е. Север АД е активно легитимирано да обжалва лице, адресат на оспорения индивидуален административен акт, с който се засягат интересите му.

С оглед на изложеното съдът приема, че жалбата е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество относно нейната основателност.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Решение № Ж-551/28.06.2023 г. е издадено от компетентния за това независим специализиран държавен орган - КЕВР, в рамките на правомощията му, регламентирани в чл. 22, ал. 1, т. 2 и ал. 7 от ЗЕ, чл. 142, ал. 1, т. 2 и чл. 147 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката. Решението е валидно, обективизирано в предвидената в закона писмена форма и съдържа подробни мотиви, като са посочени фактическите и правни основания за издаването му. Спазено е изискването на чл. 13, ал.3, т. 1 от ЗЕ, в редакцията, относима към момента на

приемане на решението (ДВ, бр.9/2022 г.).

Правната регламентация на произнасянето от КЕВР по жалби се съдържа в нормите на чл. 22 и чл. 76 ЗЕ, чл. 142 и сл. от Наредба № 3 /21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката и Устройствения правилник на КЕВР, като видно от нормата на чл. 147 от Наредбата Комисията следва да се произнесе по постъпила жалба с изричен акт. В изпълнение на правомощията си съгласно посочените разпоредби от приложимата в случая Наредба, КЕВР може да постанови решение, с което да прекрати преписката, когато не установи нарушение на условията по лицензията или съответно да даде задължителни указания и да определи подходящ срок за изпълнението им, ако жалбата е основателна. В случая, изискванията на Наредбата – чл. 144 и сл. са спазени – назначена е работна група, изготвен е доклад и е проведено закрито заседание, на което е прието процесното решение.

Решението е валидно, обективизирано в предвидената в закона писмена форма и съдържа мотиви, като са посочени фактическите и правни основания за издаването му. В обстоятелствената част на решението са изложени достатъчно съображения в тази посока, позволяващи да се направи както извод за конкретните мотиви, от които органът се е ръководил при вземането на решението, така и да се извърши преценка за законосъобразност на акта. В тази връзка възраженията за немотивираност на акта, посочени в жалбата са неоснователни.

Между страните не съществува спор, а и от приложените към жалбата до КЕВР писмени доказателства е видно, че обектът, находящ се в ПИ 37099.501.306, [населено място], [община], област В., СО Лозите е собственост на С. Ж. К.. Последният възражава срещу местоположението на СТИ на посочения обект в издаденото от Е. Север АД становище за присъединяване. Предвиденото местоположение на СТИ съгласно предложеното становище не отговаря на изискването на чл. 120, ал. 1 от Закона за енергетиката, според което СТИ трябва да бъде монтирано до или на границата на имота на клиента в електромерно табло, а в случая е предвидено да се монтира на метална конструкция до МТП 2 ВЗ „Д. чешма”. Нормата на чл. 29, ал. 1 от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба № 6) регламентира границата на собственост на съоръженията на оператора на разпределителната мрежа на ниско напрежение. Това са изходящите клеми на СТИ. За да бъде спазен чл. 29, ал. 1 от Наредба № 6, електромерното табло за хранване на горепосочения обект трябва да бъде монтирано на имотната граница и то така че кабелите след изходящите клеми да попадат в имотните граници на обекта. Съгласно чл. 29, ал. 5 от Наредба № 6 електромерните табла се монтират до или на границата на имота на клиента на място, определено от оператора на разпределителната мрежа.

Настоящият състав приема, че от страна на КЕВР правилно е приложен материалния закон, предвид действащата и приложима към случая нормативна уредба на чл. 120, ал. 1 от ЗЕ и чл. 29, ал. 1 и ал. 5 от Наредба № 6. Съгласно чл. 2, ал. 1 от Наредба № 6, обекти на клиенти и производители на електрическа енергия се присъединяват към съответната електрическа мрежа при технически условия и начин, определени от съответния мрежови оператор, като съгласно чл. 7, ал. 1 от Наредба № 6, съответният мрежови оператор определя условия за присъединяване на обекта. Условията за присъединяване на обекта се определят съобразно: 1. изискванията на ЗЕ, наредбите и правилата по чл. 83 от ЗЕ. Според чл. 29, ал. 5 от Наредба № 6, електромерните табла

се монтират до или на границата на имота на клиента на място, определено от оператора на разпределителната мрежа. Съгласно чл. 120, ал. 3 от ЗЕ, операторът на електроразпределителната мрежа определя вида, броя и мястото на монтиране на измервателните уреди и съоръжения и на управляващите и комуникационните устройства към тях. Аналогично и чл. 29 от Наредба № 6, предвижда че електромерните табла се монтират на място, определено от разпределителното предприятие. Същите съгласно изискванията на чл. 120, ал. 1 от ЗЕ и чл. 29, ал. 5 от Наредба № 6 следва да се монтират до или на границата на собственост на имота на клиента. Следователно, действащото законодателство е предоставило право на преценка на енергийното дружество относно мястото на монтажа на електромерните табла, но при задължителното условия това място да е до или на границата на имота. По тези съображения съдът намира, че обжалваното решение е постановено от компетентен орган, при спазване на законоустановената процедура и в съответствие с материалния закон, поради което жалбата на Е. Север АД следва да се отхвърли като неоснователна.

При този изход на спора, на жалбоподателя следва да бъдат възложени направените по делото разноси от ответника за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София град, III отделение, 16 - ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. СЕВЕР АД, ЕИК[ЕИК], срещу решение № Ж-551/28.06.2023 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране

ОСЪЖДА Е. СЕВЕР АД, ЕИК[ЕИК], да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто)лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: